

Gaismas kalns.

Written by Normunds Ozoliņš
Thursday, 06 December 2012 09:11

27.05.10.

Gaismas kalns.

Sapnī es tiku vests ekskursijā. Mēs ar gidu braucām automašīnā pa šoseju. Gids man ceļa malā rādīja augstāko kalnu pasaulē. Tālumā tiešām varēja redzēt ļoti augstu kalnu. Gids man stāstīja, ka šajā kalnā ir ļoti grūti uzkāpt un maz ir to cilvēku, kuri tikuši līdz virsotnei.

Interesanti bija vērot, ka sniega vietā kalna virsotnē bija tāda kā Gaisma, kas nebija parasta gaisma, bet tajā gaismā bija kāda Persona. Izlikās, ka gaisma ir dzīva. Es neredzēju personu gaismā, bet likās, ka tur mājā kāda būtne. Kad paskatījos uz gaismu, mani pārņēma neizskakāms ekstātikas pārdzīvojums. Gribējās kliegt un gaviļēt. Gaisma likās vienlaicīgi vilinoša un biedējoša. Tās nebija bailes, kas pārņēma, bet drīzāk gan bijība. Bija neaprakstāms vilinājums kāpt kalnā, bet tajā pašā laikā bija mazliet baidi, jo bija apziņa, ka tu tuvojies kaut kam ļoti lieliem un cēlam – kaut kam, ko nevar izteikt šīs zemes kategorijās.

No tāluma kalns izskatījās ļoti liels un neaizsniedzams, bet kad piegāju tuvāk, tas bija ļoti ērti aizsniedzams kalns. Es redzēju kādu bērnu bariņu, kas kāpa lejā no kalna. Izrādās, ka bērni ļoti brīvi pastaigājās pa šo kalnu augšā lejā, kamēr pieaugušie skata šo kalnu tikai pa gabalu. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Bībelē daudzās vietās ir minēts tā Kunga kalns. Kaut kur psalmos rakstīts: "Kas drīkst kāpt tā Kunga kalnā?..."

2. Interesanti, ka pieaugušie tā Kunga kalnu skata tikai no tālienes, kamēr bērni droši pa to staigā. Pieaugušajiem Dievs ir tāls un neaizsniedzams, kamēr bērniem gan ļoti pieejams. Laikam ir jākļūst bērnam, lai staigātu tā Kunga kalnā. Gudriem un prātniekiem tas ir apslēpts.